

minerne har viist sig, at Statsseminaristerne faae de bedste Karakterer, og at der falder færre igjennem af dem end af de privat Indstillede. Dette er dog meget tvivlsomt, jeg tror snarere, at det Omvendte er Tilfældet, hvilket jeg skal oplyse med et Par Talstørrelser. Det maa nemlig erindres, at Statsseminarierne dimittere en Del iforveien, saa at de ikke komme til Examen for Kommissionen. Ved Optagelsen udfille Statsseminarierne allerede de ubrugelige Elever, som de saaledes ikke optage, og derpaa holdes der Examen paa Examen, saa at tilsidst kun Halvdelen af dem, som begyndte, kommer til Examenkommissionen. Jeg skal saaledes oplyse, at der i 1868 optoges 89 Elever i Statsseminarierne, men deraf dimitterede Statsseminarierne privat de 23 o: de gave dem Afsted — det er selvfølgelig dette, jeg mener ved Udtrykket „privat dimittere“. I Lyngby Seminarium optoges f. Ex. 13, og af disse ere kun 4 komne til Examen iaar. Af de 89, som jeg nys nævnte, bleve altsaa kun 56 indstillede til Examen, følgelig er det 37 pCt., der paa denne Maade er gaaet tabt. Nu tror jeg, at naar man sammenligner dette Tal med dem, som indstille sig privat, saa vil Sammenligningen blive en anden, og man vil komme til det Resultat, at der i Grunden staar sig flere af dem, som indstille sig privat, end af dem, som komme fra Statsseminarier. Man kan uregtelig ikke Andet end give dem Medhold, der sige, at det er dyre Seminarister, der komme fra Statsseminarierne, naar der nemlig iaar kun er dimitteret 56, og disse have kostet 55,000 Rd. Endvidere maa man lægge Mærke til, at 56 i Grunden ikke er noget større Antal end det, som 2 Statsseminarier burde dimittere; der er jo endog paa eet Statsseminarium dimitteret 36 paa een Gang, det vil sige, der var 36 i samme Klasse. Støttende mig hertil, tror jeg, at der var Grund til at gaa meget videre, end Lovforslaget gaar, og jeg har saa meget mere Anledning til at tro dette, som den Grund, der oprindelig var tilstede til at anlægge Statsseminarierne, nemlig at skaffe Behøverne i vedkommende Egne en nem Adgang til at faae deres Sønner ind paa disse

Anstalter, nu har forandret sig ved den livlige Kommunikation, der nu er kommet tilstede, saa at der ikke mere bliver set paa, om man skal til Jellinge eller til Fyn eller hvorfornhelst hen. Man er jo ogsaa allerede gaaet noget frem ad denne Vej, idet man har borttaget en Del af, hvad der engang var Lov, nemlig at kun de Seminarister, som havde hjemme et bestemt Sted, kunde faae Ansættelse der. Det forekommer mig derfor, at der er Anledning til snart at gaa videre ad den betraadte Vej, og ialtsald tror jeg, at det maa blive klart, at det i Grunden ikke er Tilfældet, naar man har sagt, at Statsseminarierne ere saa meget at foretrække, fordi færre af deres Elever falde igjennem, da dette, vel beset, ikke forholder sig saa.

Bønløffe: Jeg kan tænke mig, at man, naar jeg har forlangt Ordet i denne Sag, tror, at det er for at forsvare et lokalt Spørgsmaal, at jeg rejser mig, hvilket dog ikke skal afholde mig fra lige fuldt at udtale, hvad jeg vil om denne Sag. Jeg kan begynde omtrent som den ærede sidste Taler og sige, at jeg tilbøls er enig i det foreliggende Forslag, nemlig i den Bestemmelse at nedlægge eet Seminarium, men jeg vil sige et Par Ord til Fordel for det Seminarium, som ligger mig nærmest, og til Skade for det, der ligger mig fjernest. Dette er ligesom — og jeg siger det strax — at gaa i Tøiet. Naar man har Valget imellem, hvilket Seminarium der skal nedlægges, saa er der jo adskillige Momenter, der skulle overveies, og disse Momenter maa for det Første være, hvilken Betydning det vedkommende Seminarium har for Lærerstandens Uddannelse nemlig med Hensyn til Elevernes Antal, Dimitterternes Antal og Karakteren. Dernæst maa man se hen til, hvorledes den paaagjældende Bygning er, og hvilken Veltiggenhed den har. Hvad nu angaar det Første, nemlig hvilken Betydning Lyngby Seminarium har for Lærstanden, saa tror jeg, at det har et stort Fortrin for Nærum Seminarium, idet der nemlig i de sidste Aar er dimitteret mange flere Seminarister derfra. I de sidste 10 Aar er der nemlig dimitteret 225 Seminarister fra Lyngby.